

AUSTRALSKÉ

POSTAGE PAID
IN AUSTRALIA
POSTAGE PAID
IN AUSTRALIA

listy

AUSTRALSKÉ LISTY

CISLO 62 RIJEN 1996

Print Post Approved
PP 242296 / 00084

\$2.60

Mojmír Zachar na Nové Guinei v roce 1954

L. & G. Pergl

Česká Optická Firma

57 Pelham Street
CARLTON VIC. 3053
Tel: (03) 663 6242

All International Office Machines

Prodej a opravy nových a starších
"typewriters, photocopiers & faxes"
dílňa a obchod: **390 BOTANY ROAD**
ALEXANDRIA,
N.S.W. 2015

Tel: **319 0648** nebo **214 7402**
Václav Novák: 30 6781

TRITON

CARPET CLEANING SERVICE

Powerful truck, Mounted equipment
All stains treated, Carpets deodorized
Fast drying, Scotch guard
Carpet and Upholstery
Leather L/ S Cleaning
Emergency water damage service

Peter Adler
Phone: 388 2052, Mobile: 018 044 100
Mluvíme česky

DENTAL PROTESIS

ODBORNÝ ZUBNÍ PROTETIK

nabízí své služby ve zvláštních případech
(stáří, nemoc atd.) ošetření doma možné,
(soukromé pojištění vyplácí
předem domluvenou částku)

Další informace
na čísle: **(02) 388 2216**
mluvíme česky i slovensky
425 Old South Head Road
North Bondi NSW 2026

Hledáte příbuzné a známé?
Nabízíte služby a servis?
Máte zájem o seznámení?
Využijte

AUSTRALSKÉ LISTY !!!

CONTACT

P·R·I·N·T·I·N·G
A.C.N. 002 887 238

NAVRHNEME
GRAFICKY UPRAVÍME
KVALITNĚ VYTISKNEME
BAREVNĚ I ČERNOBÍLE
KATALOGY
OBCHODNÍ DOPISY
REKLAMNÍ NABÍDKY
SVATEBNÍ OZNÁMENÍ
VIZITKY
a další

Unit 4, 175 Gibbes Street
CHATSWOOD, N.S.W. 2067, AUSTRALIA
Tel. (02) 417 8555 Fax. (02) 417 5510

APPLIED COMPUTER SYSTEMS

(Australia)

dodáváme celé systémy 'software' i 'hardware' pro
MANUFACTURING, ENGINEERING
DESIGN, CAD/CAM
DESKTOP PUBLISHING
JOB COSTING, ACCOUNTING
MULTIMEDIA, DESKTOP VIDEO
České, EASTERN & WORLD FONTS
BUREAU SERVICE & TRAINING

7 Boonah Street
WENTWORTHVILLE
NSW 2145

Tel: 02 636 1873
Fax: 02 631 2024
Mobile: 018 288 477

5th Floor 75 King St
Sydney NSW 2000

Tel: (02) 262 1144
Fax: (02) 262 4479

Plánujete cestu do Evropy?
Na požádání zašleme náš katalog a zajistíme:
- levné letenky,
- ubytování,
- půjčení auta,
- zájezdy pro vaše australské přátele,
- pobyt v lázních,
- dovolenou na lodi,
- pojištění a profesionální servis.
Volejte Renatu - 262 1144

ČESKO - AUSTRALSKÁ KULTURNÍ ALLIANCE

ve spolupráci

s Generálním konzulátem

České republiky v Sydney

pořádá

u příležitosti oslav 28. října

výstavu

"BOHEMIANS"

ve které se představí čeští i
australští výtvarní umělci,
které spojuje láska k české
kultuře, umění i zemi.

Výstava se bude konat v
BONDI BEACH PAVILION
BONDI BEACH
od 25. 10. 96 do 2. 11. 1996

Slavnostní otevření :
v pátek 25. 10. 96 v 18.00
Výstavu zahájí : pan James R.
Potts, ředitel odbočky
British Council v Austrálii.
Hrát bude Jazzové trio

V sobotu 26. 10. 96
a v neděli 26. 10. 96
ve Výstavní síni
ve 14.00
začne
pořad poezie, lidové hudby
a písniček
"Proč bychom se netěšili"
Všichni přátelé výtvarného
umění, zpěvu, tance a dobré
zábavy jsou srdečně zváni !!!

Vstup volný !

ČESKÁ NEZÁVISLOST

Štěpán Skřivánek

Dvacátého osmého října 1918 došlo k obnovení českého státu jako Československé republiky. Vstup Československa do tehdejší rodiny evropských zemí byl výslednicí více než staletého obrozovacího procesu Čechů a také úsilí jeho tří hlavních tvůrců - Masaryka, Beneše a Štefánika. Československá nezávislost a samostatnost, to bylo splnění snů po houževnaté osvětové a politické práci několika generací. Rakousko se rozpadlo po první světové válce jako středoevropský anachronismus a z jeho zpučřelín povstalo několik nových slovanských států.

První oslava výročí zrodu Československa po rozpadu zpučřeliny komunistické se konala v roce 1990, poněkud nesměle, a dokonce i sám prezident Havel jako by byl prožíval ten den rozpačitě. Sládkovi republikáni tehdy okupovali v Praze sochu svatého Václava a mladá generace se o významu tohoto slavného dne teprve začínala dovidat - od dědů. Vítězní disidenti se tvářili jaksi vlažně, "nadnárodně", jakoby se byli nechtěli vůbec k dvacátému osmému říjnu ani přiznat.

Za první republiky bývala v Praze toho dne tradiční vojenská přehlídka za nadšené účasti desetitisícových davů. Zúčastňoval se jí sám velký pacifista T. G. Masaryk. Osmadvacátý říjen v Praze 1938 byl prvním smutným dvacátým osmým říjnem. O rok později došlo v Praze k vážným protiněmeckým demonstracím. Až pětáctýctý rok opět viděl svobodnou oslavu státního svátku. Ale po převzetí moci bolševici vynaložili velké úsilí k úplnému potlačení národního povědomí nezávislosti a samo slovo nezávislost se pokládalo za projev protisovětského sentimentu.

Dnes se republika pomalu vrací k původním tradicím. Ovšem jen v Čechách, na Moravě a ve Slezsku. Slovinci na vlastní žádost od československých tradic ustoupili. Třicátého října 1918 se v Turčanském Svätém Martině uvědomili reprezentanti vysíleného a Maďary zuboženého Slovenska radostně přidali k Čechům a dvě větve československého národa - podle tehdejší společné koncepce - spolu po dvacet let sdílely osud pod jednou střechou. Dnes ještě není úplně jasné, který den si Slovinci zvolili definitivně za svůj státní svátek. Snad to nebude potupný čtrnáctý březen, symbol lidácké kolaborace s Hitlerem.

Česká republika se opět hlásí k těm ideálům, z nichž nový český stát povstal v roce 1918. Češi už vědí, že hlásit se k Masarykovu heslu Pravda vítězí je snadnější než je uplatňovat. Ale jen do toho, i když to dá tu fušku !

Stručný přehled rubrik

Česká nezávislost	01
Výročí měsíce	02
Trest za tajnou zprávu č. 4	03
Zprávy	04
Zprávy	05
Příležitost ke zkažení dojmu	06
Perly a perličky	07
Panorama české Austrálie	08
Papuánské epištoly M. Zachara	09
Povídání s L. Peškem	10
Eukalyptus	11
Kultura	12
Nad dopisy čtenářů	13
Kam na dovolenou	14
Můj přítel lišák	15-16

VÝROČÍ MĚSÍCE

5. října 1936 se v Praze narodil prezident České republiky Václav Havel.

V roce 1952 ukončil povinnou školní docházku. Jako dítě ze známé české podnikatelské rodiny nesměl rádne studovat. Čtyři roky pracoval jako učení-chemický laborant, a přitom absolvoval večerní gymnázium. Od devatenácti let publikoval studie a články v literárních a divadelních časopisech. Rodinné tradice ho orientovaly na humanistické hodnoty české kultury, které byly v padesátých letech potlačovány či likvidovány. Kádrové důvody mu zabránily ve studiu humanitních oborů na vysoké škole. Studoval proto dva roky techniku.

Po návratu ze základní vojenské služby pracoval jako jevištní technik v divadle Na zábradlí. V tomto divadle byly také uvedeny jeho první divadelní texty. Byla to především Zahradní slavnost (1963), která výrazně reprezentovala silné obrodné tendence českého umění a české společnosti 60. let. Tyto trendy vyvrcholily v roce 1968 tzv. Pražským jarem. Václav Havel se v té době účastnil společenského a kulturního života jako jeden z vůdčích představitelů. Ve druhé polovině šedesátých let uvedl další divadelní hry Vyrozmění (1965) a Ztižená možnost soustředění (1968). Po invazi sovětských vojsk, která přerušila obrodný proces Pražského jara, setrval Václav Havel na svých názorech. Jeho divadelní hry byly pak v Československu trvale zakázány. V roce 1974 byl zaměstnán jako pomocný dělník v pivovaru.

V té době vstoupil Václav Havel do povědomí světové veřejnosti i jako představitel československé intelektuální opozice. Jako občan protestoval proti všeobecnému útlaku příznačnému pro léta tzv. normalizace. Známým se stal jeho otevřený dopis prezidentu Husákovi (1975), ve kterém ho upozornil na kritický stav společnosti a na odpovědnost, kterou za tento stav tehdejší režim nesl. V roce 1977 se stal jedním ze zakladatelů aprvním ze tří mluvčích občanské

iniciativy Charta 77. Byl také členem Výboru na obranu nespravedlivě stíhaných (VONS), který byl založen skupinou signatářů Charty. Za svou aktivitu byl třikrát vězněn a strávil ve vězení celkem téměř pět let.

Mimořádný význam v té době měla jeho esej Moc bezmocných (1978), ve které analyzoval podstatu komunistického totalního útlaku a popsal prostředky a mechanismy, jichž ke svému záměru - vytvořit bezmocnou a odevzdanou společnost zstrašených a morálně zkorumpovaných jedinců - využíval. Na tomto rozboru pak ukázal sílu morálního vzdoru - života v pravdě. Tato esej překročila svým významem hranice československého disentu a ovlivnila i ostatní opoziční hnutí bývalých socialistických zemí.

V sedmdesátých a osmdesátých letech napsal další divadelní hry: Spiklenci (1972), Audience (1975), Vernisáž (1975), Horský hotel (1976), Protest (1978), Chyba (1983), Largo desolato (1984), Pokoušení (1985), Asanace (1987). Většina těchto her byla uvedena na předních světových scénách. V tomto období vyšly také knihy a eseje: Pokus žít v pravdě (1980), Dopisy Olze (1984), O lidskou identitu (1984), Moc bezmocných (kněžně 1988) a Do různých stran (1989).

V listopadu 1989 patřil mezi hlavní iniciátory založení Občanského fóra, jakéhosi sdružení opozičních občanských hnutí a demokratických iniciativ. Václav Havel stál v čele Občanského fóra od prvních dnů a byl klíčovou postavou "sametové revoluce". V prosinci 1989 byl zvolen prezidentem ČSFR na dobu do parlamentních voleb. Svobodně zvolený parlament ho pak v červnu 1990 novou volbou ve funkci potvrdil na další dvouleté období.

Jako prezident České a Slovenské Federativní republiky položil svou zahraničně-politickou aktivitou základy nových zahraničních vztahů Československa. Ve vnitřní politice působil jako hlavní iniciátor demokratických přeměn v uspořádání státu a rozvoje demokratické společnosti. Byl zastáncem československé federace a jako nadstranický prezident a nenahraditelná integrující autorita usiloval o zvýšení politické kultury země.

Z funkce prezidenta československého státu Václav Havel odstoupil 20.

července 1992. Svou abdikaci zdůvodnil především tím, že závazky vyplývající ze slibu věrnosti ČSFR nemůže již dále plnit způsobem, který by byl v souladu s jeho založením, přesvědčením a svědomím. Po opuštění úřadu se stáhl z veřejného života.

Od chvíle, kdy bylo jasné, že od 1. ledna 1993 bude existovat samostatná Česká republika, bylo jméno Václava Havla spojováno s funkcí prezidenta nového státu. 26. ledna 1993 byl Václav Havel zvolen poslanci parlamentu prezidentem České republiky.

Václav Havel je bezdětný, jeho žena Olga Havlová patřila k zakladatelkám charitativní činnosti v zemi, byla předsedkyní nadace Výbor dobré vůle a věnovala se pomoci zdravotně postiženým občanům. Olga Havlová zemřela 27. února 1996.

Za svoji literární činnost a občanskou aktivitu, především jako bojovník za lidská práva byl Václav Havel odměněn mnoha významnými mezinárodními cenami. Patří k nim Erasmova cena (1986), Cena Svobody (1989), Mirová cena německého knižního obchodu (1989), cena Olafa Palmeho (1989), mezinárodní cena Simona Bolívara UNESCO (1990), Cena za výchovu k lidským právům UNESCO (1991), Cena Karla Velikého (1991), Sonningova cena (1991), Cena Indíry Gándiové (1993), Gézská medaile (1994) a další ceny.

Václavu Havlovi byly uděleny čestné doktoráty mj. Yorské univerzity v Kanadě, Mirailské univerzity ve Francii, Bayreuthské univerzity v Německu, Kolumbijské univerzity, Stanfordovy a Harvardovy univerzity v USA, Hebrejské univerzity v Izraeli, Karlovy univerzity v Praze, Welingtonské univerzity na Novém Zélandu.

(přetřeno - Kalendář Českého dialogu)

Václav Havel

Trest za tajnou zprávu pro Brežněva

Začátkem srpna tohoto roku se kameraman tasmanické televize Jaroslav Marek se sešel ve Zlíně s ing. Miroslavem Zikmundem. Vzpomínali na nedávnou cestu Miroslava Zikmunda po Austrálii, hovořili i o úspěchu se kterým se jeho australské pořady setkaly v České televizi. Jaroslavovi to nedalo, aby nepoložil několik dalších otázek a tak vzniklo toto malé interview pro Australské listy.

Jaké jsou vaše plány do budoucna? Skončil jste s cestováním a budete již odpočívat?

Na odpočinek zatím není čas. Mám ještě řadu nevyřízených restů. Proto také odjíždím 14. srpna na Sibiř. Byli jsme tam s Jiřím Hanzelkou již v roce 1963-64, kdy jsme při návratu z Japonska procestovali celou Sibiř. Byli jsme šokováni tím, co jsme viděli. Všechny poznatky z této cesty jsme napsali do Zvláštní zprávy č. 4. Tato zpráva obsahovala popis ekonomického, sociologického i politického vývoje v této části tehdejšího Sovětského svazu, tak jak jsme to viděli my, našima očima. Zprávu jsme pak osobně doručili generálnímu tajemníkovi ÚV KSSS L. Brežněvovi a kopii předali tehdejšímu prezidiu Československé akademie věd. Za tuto pravdivou a velice poctivou informaci jsme pak následujících dvacet let trpěli. Naše další cesty byly zakázány a naše knihy se přestaly vydávat. Nastalo období persekuce. Nyní jsem se rozhodl tam jet znovu, na stejná místa, a za pomoci televizního štábu a režiséra ČT Milana Maryšky natočit osmidílný televizní seriál. Má prozatimní název "Zpráva o zvláštní zprávě č. 4".

Dále jsme se spolu s Jiřím Hanzelkou rozhodli vybudovat ve zdejšímu muzeu expozici ve které by byla kompletní sbírka všeho, co jsme při našich cestách kolem světa dovezli. Tuto expozici bychom rádi otevřeli koncem letošního roku.

Takže krajané, kteří přijedou z Austrálie a navštíví Zlín by neměli zapomenout jít se na expozici podívat.

Budou srdečně vítáni. A potom, až tenhle úkol budu mít s krku, tak mi snad konečně zbyde čas, abych mohl začít cestovat po naší vlasti a tak potom, co jsem projel a poznal tolik zemí celého světa, objevím konečně pořádně i svou vlastní zemi.

Děkuji a šťastnou cestu!

(rozmíluval Jaroslav Marek)

SAVE 30 % *
on your international
calls to 59 countries

including

Czech Republic

and

Slovak Republic

Sejong proudly offer the services of

GlobalOne

• Deutsche Telekom • France Telecom • Sprint

Global One is a worldwide joint venture created by three of the world's leading telecommunications companies: Sprint, Deutsche Telekom and France Telecom.

As a **World Saver** customer you'll automatically receive a **30% discount** off the standard Testra peak and off peak rate*, on calls made to any of the countries listed

. No joining or monthly fees

. No minimum usage

. Discounts apply every day all day

You only pay for the calls you make!

Please consider this opportunity

now available from Brisbane (07), Melbourne (03), Perth (09) and Sydney (02)

For further enquiries call

1800 800 493

for Sydney callers (02) **9798-4037**

Sejong

* World Saver discounts applied to Testra's standard international direct dial per minute rates as of 16 April 1996. Call from mobile phone not included. 12 cents connection fee applies. Global One Communications is a division of Sprint International Pty Limited ACN 093 664 817. Sejong is a registered trading name of Verilone Pty Ltd. (070 940 635).

Algeria	Luxembourg
Argentina	Macedonia
Austria	Mozambique
Belgium	Netherlands
Bosnia & Herzegovina	New Zealand
Brazil	Nigeria
Canada	Norway
Chile	Pakistan
Colombia	Peru
Croatia	Philippines
Cyprus	Poland
Czech Rep.	Portugal
Denmark	Russia
Ecuador	Serbia & Montenegro
Egypt	Slovak Rep.
El Salvador	South Africa
Ethiopia	Spain
Finland	Sweden
France	Switzerland
German	Thailand
Ghana	Tunisia
Greece	Turkey
Hungary	Uganda
Indonesia	U.K.
Ireland	USA
Israel	Uruguay
Italy	Venezuela
Japan	Zaire
Kenya	Zambia
Lebanon	

ZPRÁVY

Všechny důchody v ČR by se podle návrhu ministerstva práce a sociálních věcí měly zvýšit od prvního října o deset procent, aby se tak vyrovnal růst životních nákladů. Ministerstvo předpokládá, že starobní důchod stoupne průměrně o 423 korun. Hranice životního minima pro rodiny s dětmi se posune o 7,6 procenta. Navrhované zvýšení vychází z novely důchodového zákona, který vláda ukládá, aby zvýšila důchody, pokud index spotřebitelských cen vzroste alespoň o pět procent. Naposledy se důchody zvyšovaly v dubnu, kdy stouply průměrně o 13%. Pokud vláda návrh schválí, průměrný starobní důchod bude v poměru k průměrné mzdě dosahovat 57%, což je stejné jako v letech 1994-1995. Letošní výdaje na zvýšení důchodů od října dosáhnou 3,5 miliardy korun. Ministr Jindřich Vodička dále navrhuje posunout hranici životního minima. U rodin s dětmi by mělo jít v průměru o 7,6%, což odpovídá míře inflace od počátku roku do září. Celková částka zajišťující životní minimum jednotlivce by stoupla o 230 korun na 2890 korun měsíčně. Tím se mají kompenzovat zejména zvýšené ceny nájemného a energií. Vláda naposledy zvyšovala životní minimum prvního ledna 1996.

Kauzu bývalého stranického prominenta Karla Hoffmana a šesti důstojníků Státní bezpečnosti, kteří jsou stíháni kvůli velezradě v srpnu 1968, vrátilo Městské státní zastupitelství po pětiměsíčním studiu k došetření Úřadu pro dokumentaci a vyšetřování zločinů komunismu. Redaktoru Lidových novin to potvrdil náměstek ředitele úřadu Pavel Bret. Podle státního zastupitelství je nutné získat další odborná vyšetření, vyslechnout nové a některé již jednou vyslechnuté svědky. "Myslíme si, že případ mohl být rozhodnut již dříve", řekl náměstek Bret s tím, že nejabysurdnější bude vyslechnat již zemřelé svědky.

(Lidové noviny 9.7.)

Podle ODA ztratila ODS soudnost i odvahu pokračovat v reformě. Tato kritická slova zazněla na celostátní konferenci Občanské demokratické aliance. "Ztráta soudnosti při nadhodnocování úspěchů, slepota k vlastním chybám, hluchota ke kritickým hlasům a odlišným názorům, a hlavně malá odvaha k dalším reformním krokům", to jsou podle předsedy ODA Jana Kalvody příznaky plíživé nemoci, která postihla část pravice. Dále ve svém projevu uvedl, že značná část obyvatel získala pocit, že stát je arogantní vůči občanům a pravice si je jista svou nedotknutelností. Ke kritice se připojili i další delegáti. Konferenci navštívil jako host místopředseda ODA Ivan Pilip a předseda KDU-ČSL Josef Lux.

Mimořádná valná hromada plzeňské Kreditní banky schválila návrh na zrušení tohoto šestého největšího peněžního ústavu v zemi a jeho vstup do likvidace od 30. září tohoto roku. Plzeňská banka je již jedenáctým bankovním úřadem, který padl.

Kreditní banka byla už od 8. srpna bez licence a její pobočky byly uzavřeny. Představitelé státu a akcionáři České pojišťovny, které zkrachovalý ústav patří, se nedohodli, kdo zaplatí ztrátu, která činí 11,8 miliardy korun.

ČSSD se vyjádřila, že hodlá navrhnout vytvoření parlamentní komise, která by se pádem Kreditní banky zabývala. Předseda ČSSD a Poslanecké sněmovny Miloš Zeman obvinil ministra financí Ivana Kočárníka (ODS) z porušení povinnosti v dohledu nad bankovní sférou. Znepokojen je také prezident Václav Havel. "Vesvých rozhlasových Hovorech z Lán se pozastavil nad tím, jak mohla banka takto podivně hospodařit, jak to, že nikdo za to není stíhán, že nikdo není zodpovědný." Vláda vyjádřila znepokojení nad opakuujícími se problémy v bankovním sektoru a pověřila ministra financí Ivana Kočárníka, (ODS) vnitřní Jiřího Rumla (ODS), a spravedlnosti Jana Kalvodu (ODA), aby se zabývali speciálně touto problematikou "při využití všech standardních mechanismů vyplývajících z existujících zákonů".

Opozice by měla mít většinu ve zvláštní parlamentní komisi k případu krachu Kreditní banky, neboť tato komise by měla být svým způsobem oponentem vládní politiky v bankovníctví, uvedl kandidát na post předsedy této komise Michal Kraus (ČSSD).

Návrh novely zákona o důchodovém věku, který obsahuje vrácení věku při odchodu do důchodu na původní hodnoty, tedy od 53 do 57 let u žen a na 60 let u mužů, hodlá předložit poslanecký klub České strany sociálně demokratické. Jako jeden z pádných důvodů pro navrácení do původních důchodových hranic považuje fakt, že se lidé v ČR dožívají nižšího věku než v Západní Evropě. Většina lidí, kteří pracují po důchodovém věku, do důchodu vůbec nešla a normálně přesluhuje.

Člena ochranky českého prezidenta Václava Havla zadržela policie pro podezření z krádeží v prezidentově rezidenci. Z domu zmizela finanční hotovost 30.000 Kč, šperky z trezoru, ale také vzácný koberec ze 16. stol., kompaktní disky s podpisy slavných osobností, a mnoho dalších věcí. Devětadvacetiletý podezřelý se ke krádežím přiznal, je ve vazbě a hrozí mu až tříleté vězení. Obvinění dalších dvou mužů, kteří byli v souvislosti s krádežemi vyšetřováni na svobodě, budou zřejmě staženy. Podle ředitele Hradní policie Antonína Maneny je to první delikt takového druhu, jehož se některý z jeho podřízených dopustil.

Na Staroměstském náměstí v Praze pokřtil premiér Václav Klaus nový vůz Škoda Octavia. Prodávat se začne od 15. listopadu a měl by stát kolem 340 000 Kč (verze s motorem VW 1,6 l - 75 k). Cena Octavie s motorem Audi přesáhne podle

informací 450 000 Kč.

SPORT

Pro profesionalizaci armády se vyslovil v Londýně náčelník generálního štábu českých ozbrojených sil Jiří Nekvasil. V závěru své třídní pracovní návštěvy v Británii zdůraznil, že postupná profesionalizace je jedním z hlavních předpokladů dalšího zkvalitňování armády. Za nejdůležitější považuje hledání profesionálních velitelů. Pokud nedojde ke zlepšení, nemůže Česká republika uvažovat o kvalitnější armádě.

Na svém dvoudenním zasedání vyslovila Výkonná rada Občanské demokratické strany zásadní nesouhlas s kandidaturou takzvaných nezávislých kandidátů, členů ODS do Senátu, kteří nerespektují pravidla stanovená kongresem strany. Vyzvala místní sdružení, jejichž členové se jako nezávislí ucházejí o post senátora, aby iniciovala kroky k ukončení jejich členství v ODS. Bývalý ministr zdravotnictví Luděk Rubáš, který hodlá jako "nezávislý" kandidovat proti oficiálně nominovanému členu ODS v kolínském volebním obvodu, toto rozhodnutí Výkonné rady označil jako extrémní nástroj politických stran k umlčení odlišných názorů.

Podle ministra vnitra Jana Rumla k vyšetření krachu peněžních ústavů politická vůle nechybí. Prohlásil to v pořadu České televize. Podotkl, že současné problémy bank nejsou pouze ekonomicko-finančním problémem, ale i politickým. I když se od počátku transformace do různých problémů dostalo už 12 peněžních ústavů, žádná osoba nebyla v této souvislosti dosud odsouzena. Ministr Ruml v této souvislosti upozornil na složitost rozlišení záměrného kriminálního činu a podnikatelského neúspěchu.

K odstoupení z veřejných funkcí v souvislosti s celkovou situací v českém bankovníctví vyzval šéf republikánů Miroslav Sládek předsedu vlády, ministra financí a guvernéra České národní banky. Prohlásil, že toto trio je zodpovědné za chod země, a za chod bankovníctví. Celá kauza podle něj zavání tím, že je do ní zapletena celá vládní garnitura.

Ministr průmyslu a obchodu Vladimír Dlouhý zůstává se 74% nadále nejpopulárnějším politikem před ministrem zahraničí Josefem Zeleníkem s 69% a místopředsedkyní Poslanecké sněmovny Buzkovou se 61%. Vyplývá to ze zářijového průzkumu Střediska empirických výzkumů. Největší propad příznivého hodnocení postihl členy ODS, a to ministry vnitra a financí Jana Rumla (013%) a Ivana Kočárníka (0 9%).

Míra nezaměstnanosti dosáhla v ČR ke konci srpna výše 3,09 procenta. Vyplývá to z údajů Českého statistického úřadu. Ve srovnání se závěrem července se míra nezaměstnanosti zvýšila o osm setin bodu. Nejvyšší je v okresech Most a Karviná, naopak nejnižší tradičně zůstává v Praze a také v Jablonci nad Nisou.

(Carolina - Radio Prague)

V semifinále Davisova poháru tenistů podlehl Česká republika v Praze Švédsku 1:4.

Jana Novotná podlehl ve čtvrtfinále US Open šestnáctileté Švýcarce Hingisové 6:7 4:6.

Karel Poborský, fotbalový reprezentant působící v Manchesteru United, vstřelil na hřišti Leedsu svou první branku a přispěl k vítězství úřadujícího mistra světa 4:0.

Hokejový tým České republiky byl vyřazen ze Světového poháru. Družstvo podlehl týmu Finska 3:7 a týmu Švédska 0:3. Výkon, který mužstvo v obou utkáních podal se dá nazvat slabým, ale poslední české vystoupení na Světovém poháru nejlépe vystihuje přívlastek katastrofální. Český tým, plný hráčů NHL, podlehl Německu ostudně 1:7. Na stránky novin se tak dostaly značné vnitřní rozpory mužstva, které ostře kontrastovaly s kolektivním pojetím, s nímž reprezentace ČR vybojovala ve Vídni titul mistrů světa.

Úspěšně vstoupila Slavia Praha do prvního kola Poháru UEFA, porazila mužstvo Malmö FF v utkání, které se hrálo ve Švédsku 2:1. Slavia byla lepším týmem. Převahu však zúročila až v 70. minutě. Švédové sice z ojedinělé šance vyrovnali, ale poslední slovo měla pět minut před koncem Slávie.

Ve druhém odvetném utkání prvního kola Poháru UEFA ve fotbale vyhrála Slavia nad švédským Malmö FF 3:1 a s celkovým skóre 5:2 postupuje do druhého kola.

Po šesti kolech nejvyšší fotbalové soutěže vede tabulku Brno s 15 body, před Opavou se 12, a Teplicemi s 11 body. Poslední je Viktoria Žitkov se ziskem pouhých 2 bodů.

V čele nejvyšší hokejové soutěže je Kladno, před Pardubicemi a Spartou, na konci tabulky je Opava a Jihlava.

(CAROLINA)

HLEDÁME

příjemnou paní, středních let,
která by třikrát týdně
vypomohla starší dámě
s vařením, nákupem, lehkým
úklidem a pod.

Blíže informace: 9327 4690

Prležitost ke zkažení dojmu Ota Ullé

Při letošním pojetí za volantem rodnou zemi mě nezastavil ani jeden policajt - strážci pořádku téměř nebyli k vidění. Což je dobré. V řádně fungující demokracii je to dobré, dlužno dodat.

Praha, večer po desáté stojím na Újezdě, čekám na tramvaj. Na ulici trochu té dopravy, najednou škodovku s piseckým číslem předjede z nesprávné strany pražská dodávka, brzdy zaskřípaly, rozkáčený šofér vyběhne, s chlíváckým nadáváním se vrhne na ty pisecké a hrozí násilím, už už se na ně sápe. Konflikt sleduje policejní vůz, dostavivší se z protisměru. Čekám zásah, ale nedočkám se. "Prosím vás, to oni z toho auta ani nevylezou, co by se obtěžovali", správně mne informoval znalý občan.

V červnu dozníval dopad voleb z posledních květnových dnů a lid se více věnoval evropskému šampionátu v kopané, v němž český tým, krok za krokem, zápas za zápasem, to dotáhl až do finále. Jásání, patriotismus triumfoval ve všech podobách. Za okounění nikterak nebránilci policie, mládež šplhala na sochu sv. Václava až na špičky k vévodovi, který nedá zahynout. Jedna slečna v rozjaření spadla a sanitka s nezahynulou odpěchala do nemocnice. Průvody s prápory, hulákání v ulicích i pod nimi. Synátor mne informoval o zážitku v metru, kde vášnivci skandovali a tvářili se hrozně na zbytek neskandujících. Se zájmem o zachování zdraví tedy rovněž spustil z plných plic "Češi, Češi".

Razantnější atmosféra propukla po finálovém utkání, v němž Češi prohráli s lepšími Němcoury. Vlastenci se rozjeli, v centru Prahy zdemolovali telefonní budky či bavoráka s jakoukoli nečeskou poznávací značkou! Namílati německému turistovi, proč ne.

V Brně hodinu před půlnocí houf mladistvých útočníků zaútočil na tramvaj a napadl řidiče, povalil na zem a častoval kopanci proto, že nesouhlasil s demolicí jemu svěřeného vozidla. Výprask se zájmem sledovala městská policie v odhadovaném počtu dvou tuctů mužů. Cituji z tisku: "Strážníci městské policie trvali na tom, že v daném okamžiku nebylo z taktických důvodů nutno zasahovat. Tiskový mluvčí policie V. Cvrček si pochválil zdrženlivost, neangažovanost, poněvadž nedošlo k rozbití výloh a aut jako v Praze." Čili posud z extrému do extrému. Dříve bílé lebky mlátily hlava nehlava, stát lezl občanům do ložnic, a dobře předobře, že to má národ za sebou. Nesvědčí ale politickému zdraví země, když se rozmrzení rozdíl mezi svobodou a anarchií, na niž pověření strážci pořádku reagují s apatií.

Koncem června končí divadelní sezóna, domorodci vyklidí Prahu, do ní se stěhují turistické davy, takže správný čas,

abychom zvedli kotvy. Odlet 5. července. Na ruzyňském letišti stopy budování, jinak vše při starém: chaos při odbavování, neklamný punc stavu věci v rozvojových zemích. Cestovní doklady předkládat ke kontrole čtyřikrát.

Hala s písmenem C, ještě máme přes hodinu času před odchodem na palubu. Byl jsem pohroužen do četby stranického tisku, když mne vyrušil hluk: civilista a policista vlekli mlčící, nebránil se osobu, na pravé zápěstí ji nasadili ocelová klepeta, která přivaknou k lavici přímo proti nám. A odejdou. Ještě slyším: "Co teď s ním, se s ním nedomluvíme..."

Cizinec to tedy je, věk mezi třiceti a čtyřiceti, odhadoval jsem jeho rodiště někde v jihovýchodní Asii, jeho působitě rurální, k zubaři se zřejmě v životě nedostal, v ústech mu zbývalo pár zčernalých pozůstatků chrupu. Ilegál nebo v ČR legálně nepřítomný cizinec počínající si ilegálně? Nikdo si ho nevšímal, tak tu tedy sedíme jen on a my. Smutný pohled bez pohnutí. Jak by mi asi bylo, takhle zaligrován, opuštěn, nikoho nezajmal.

Uplynulo víc než půl hodiny, aniž se někdo ráčil dostavit. Připoutaný se začíná vrtět, pohled pořád na nás, nemohu se na noviny soustředit, oštvám se pocitem jakéhosi provinění. Tak se teda zvednu k pokusu o komunikaci. Z úst bez chrupu jsem slyšel něco jako "Čína". Tak to by bylo dobré, led by byl prolomen, přítomný náš kluk se domluví. Za chvíli se dozvídáme případ, jichž se v poslední době množilo tisíce: chudák naivní venkovan sedl na lep šejdířů pašerákovi, který slíbil převoz z bídý do některé země zaslíbené. Praskly na to veškeré rodinné úspory. Pašerák čekajícímu ale za letu padělané papíry nedodal, rovněž všechny peníze vzal, po přistání zmizel, jeho oběť teď nemá nic a chce se mu akutně na záchod.

Snad aspoň s tím můžeme pomoci. "Prosím vás, tady ten připoutaný pán musí na záchod, kdybyste laskavě..." oslovuji první uniformu. "Moment, hned to bude", praví uniforma aniž by pak něco bylo. Další pokus jiným směrem, a sice k těm, kteří dotyčného dověkli. "Promiňte, že obtěžuji, ale slyšel jsem jak jste říkali, že se s tím pánem nemůžete domluvit a tadyhle můj syn s ním mluvit může - a potom on potřebuje nutně na záchod..."

Mlčky se ode mne odvrátili a dali se do odchodu od dotěravce. Mně se mlčet nechtělo. Pokusím se tedy potřetí. Doběhl jsem uniformované duo - příslušníka s příslušnicí, černovlasou, ani hezkou ani ošklivou, asi tak třicátníci. Její jmenovku jsem si nestačil přečíst, což mne mrzelo, neboť

"Prosím vás, tady ten připoutaný cizinec, on musí nutně na záchod, kdybyste laskavě..."

"Jen ať si počká - a co vy se do toho

pletete!" vyštkla na mě jakoby komunismu ještě bylo. Její pánský partner neřekl ale ani slovo a pobídl ji k zrychlení kroku. A já za nimi, notně rozkacený: "Co si to dovoluujete, dámo? Tohle už není doba totality, takovéhle..." "Vy mlčte, nebo s vámi zatočím..." "To bych chtěl vidět, nejsem český občan, našťásti nejsem..."

"Tak co se do toho..." Myslím, že řekla "serete", ale jist si tím nejsem.

Výměna nelichotivých soudů pokračovala s rostoucí intenzitou. Treba mi vzdor mému američanství taky nasadí klepeta a taky mně nepustí na záchod. Deusex machina, hlas z oznamovací mašinky, že let CSA 052 destination Newark is boarding.

Nezbylo než opustit trpícího černého pasažera z Asie. Po mnoha náramně ztrávených mnoha týdnech v rodné zemi teď s takovýmhle dojmem budu odjíždět! Ještě jsem stihl slíbit té hulvátské příslušnici něžného pohlaví, že o tom něco na její adresu napíši, což tímto činím.

Optimisté zpočátku počítali délku dezinfekční doby na prstech jedné ruky. Teď se spíše mluví o dvou generacích - čili dalších čtyřicet let. Ještě za totality Josef Škvorecký rád říkával, že by se ta hanebná doba dala vydržet, kdyby člověk žil takových tří sta let. Což nežijeme, léta plynou, už tu nebudeme a leckteré zděděné hanebnosti nás zřejmě přežijí.

(přetištěno -Nový domov July 96)

ZAJÍMAVÁ DOVOLENÁ

pronajmu

kompletně zařízení tří
ložnicový dům na jižním
pobřeží s výhledem na moře,
150 m od pláže.

Klidné, příjemné prostředí,
možnost procházek po plážích,
tenis, rybaření, potápění atd.

Dvě a půl hodiny autem
z Liverpoolu

Pro krajany speciální ceny!

Bližší informace:

(02) 9674 1326

PERLY A PELIČKY

Poslouchat českou hudbu mimo hranice republiky je vždycky zvláštním požitekem. Je-li hrána Čechy je to požitek dvojnásobný. Vloni v září zde v Austrálii hostovalo Wihanovo české kvarteto. Letos do Austrálie opět zavítalo Pražákovo kvarteto - už po třetí za dobu svého působení. Šťastlivci, jimž se podařilo ukořistit vstupenky na sydneyjské koncerty byli svědky uměleckého projevu přirovnatelnému k jakési umělecké modlitbě. Nebo k posvátnému obřadu vrcholného českého umu. Slyšeli jsme sice také obligátního Schuberta, ale těžiště koncertu bylo v Janáčkových Listech důvěrných a v Kreutzerově sonátě. Bylo také provedeno pozoruhodné dílo českého skladatele Erwina Schulhofa, Němci umučeného v roce 1942, vynikající jak moderní rytmičností tak melodickou malebností. Kraloval ovšem Leoš Janáček. Toho kvarteto českých kouzelníků strun v Sydney předneslo tak, jak asi jen právě české kvarteto dovede Janáčka přednést v celé jeho moravské barvitosti a originalitě. Pánové Remes (první housle), Holec (druhé housle), Klusoň (viola) a Kaňka (cello) jakoby při prvním koncertu v sydneyjském Seymour Centru za sebou ani neměli dlouhou cestu letadlem z Brisbane. V koncertním sále sydneyjské Opery jsme slyšeli Kreutzerovu sonátu, v Seymour Centre Lissty důvěrné, a při obou dílech spolupůsobili australsí herci - vypravěči, Dennis Olsen a Melita Jurasič, kteří během prvních dvou vět oněch děl pročítali texty související s hudbou. Naprosto nezapomenutelný zážitek. V českém rádu potom také všichni členové kvarteta svorně pochválili akustiku koncertní síně sydneyjské Opery a vyslovili podiv nad počtem diváků holdujících komorní hudbě. Na otázku české žurnalistky, které publikum na světě pokládá za nejvděčnější prohlásili, že za takové pokládá německy hovořící publikum v Evropě, tedy v Německu, Rakousku a ve Švýcarsku. Ale ani Australané nešetřili chválou.

Se zářím přišlo do sokoiského Ponrepa v Sydney pokračování Prima sezóny. Ovšemže k všeobecné spokojenosti diváků naladěných prvními dvěma díly již před časem promítnutými. Opět jsme sledovali počínání mladých gymnazistů za Protektorátu, viděli jsme v nich jak Škvoreckého tak sebe samy. Tedy alespoň někteří z nás měli to potěšení. Kachyňova režie zachytila i typického budoucího salonního bolševika, s cigárem, kamašemi na botách, hýčícího eleganci, marxismem a nevěrohodností. Jakousi věrohodnou nevěrohodností. Něco jako kombinace mladého Fierlingera, Evžena Erbana a Jana Drdy v zárodcích, běloruček par excellence. Škoda, Prima sezóna skončila - anebo že by přece jen měla pokračovat?

A v září také do Austrálie zavítal pražský dirigent nyní již delší dobu působící v anglickém Liverpoolu a v Sydney

všechny milovníky hudby mile překvapil celovečerním českým programem Smetany, Dvořáka a Suka. Přední sydneyjský hudební kritik Sydney Morning Herald ten večer nazval "Encore, Oleg and Czech-mate". Neboli "perpetual Czech", jak dále uvádí, a definuje to jako "an entire program of works by Czech composers, circling around strong points of national identity and expression". To "Encore" se zřejmě vztahuje k nedávnému vystoupení Pražákova kvarteta s Janáčkem. "Oleg" budíž představen jako skvělý polský houslista Raphael Oleg, z jehož houslí se po čtyři večery linula Sukova Fantasia. Termínem "Czech mate" snad Coveill naznačuje, že Sydney je už tento měsíc českou hudbou a českými hudebníky zmatovaná, šachmatovaná. Nicméně Coveillova kritika je příznivá - nemůže ani příznivá nebýt. Libor Pešek je suverénním vládcem taktovky a všechna provedená hudební díla representovala vrcholnou hudební tvorbu. Po delší době v koncertní síni Opery zazněla opět Vltava, zaburácela Šárka, zahovořil k nám Suk a do duše promluvila Dvořákova sedmá symfonie. Jako devětek snad poznamenejme, že právě tak jako v druhé polovině tohoto století objevila Anglie pro svět Janáčka, v minulém století objevila Dvořáka. Tak jako ještě dnes Janáčka doma stále Češi přijímají s velkou rezervou, v minulém století zprvu doma přijímali Dvořáka a hlavně jeho opery delší dobu nebyly doma úspěšné, konec vše napravil. Libor Pešek dirigoval čtyři koncerty zde v Sydney, všechny s oním celočeským programem, a velký sál se čtyřikrát naplnil příznivci české hudby a českého hudebního umění. Sydney Symphony Orchestra se vyznamenal skvělou interpretací.

Eva Sitteová tedy opět vyrukovala sama samotinká. Tentokrát v kině, v opravdovém kině poblíže sydneyjského Centralu, Third Eye Cinema, s hrou mladého českého autora Arnošta Goldflama. Vyrukovala sama, neohroženě a - nastojte! - dokonce v angličtině. Ve hře pro jednu herečku "Biletárka" - přeloženo do angličtiny jako "Usherette" - odehrávající se v opravdovém kině a Eva Sitteová si k tomu vybrala kino v dobrém prostředí. Začne film a diváci netuší nic neobvyklého, respektive předstírají, že nic netuší. Ale ještě před představením Eva jako skutečná biletárka diváky uvedla na jejich místa. Film začne, něco se přetrhne, biletárka se po chvíli objeví mezi sedadly, velice uctivě a pokorně začne nepředvídanou pauzu omlouvat a potom se z ní stane malá diktátorka. Pracuje s mrkví i bičem, chvíli se usmívá, chvílemi běsní. Pro každou řadu sedadel ustanovuje desítkáře. O všech chce všechno vědět. Nebýt přerušení způsobeného opravou přetrženého filmu byla by Goldflamova biletárka obecnostvo ještě dále znásilňovala.... Poučná historie o ovládnutí davů. Angličtina Evy Sitteové se českému posluchači zdá téměř perfektní, na prostou biletárku až příliš perfektní. Letmo pořízený průzkum obecnostvem prozradil naprostou většinu českých fanoušků naší úspěšné hvězdy, ale nějaký ten Australan tam také být musel. Zahrát biletárku v opravdovém kině byl výborný a originální nápad. Zahrát ji působivě bylo úlohou Evy.

(Lovec perel - Bořek Šindler)

PANORAMA ČESKÉ AUSTRÁLIE

Papuánské epistoly Mojmir Zachara

Bořek Šindler
(dokončení)

Vesborníku "Poslední pocta" vydaném Jožkou Pejškarem v roce 1985 pomocí exilového nakladatelství Konfrontace se dočítáme, že Mojmir Zachar se po studiích na gymnáziu v Křemencově ulici v Praze rozhodl stát se stavitelem. Tak tedy zase někdo z Křemencárny, zaplesá možná leckteré srdce! Ve válce se dostal do severní Itálie, kde "se zařadil do partyzánského hnutí". Ono se to dneska čte velmi pohodlně, ale "zařadit se do partyzánského hnutí" ve válce nebyl špás. "Po válce pracoval jako stavitel na obnově vesnic na východním Slovensku... V roce 1949 odešel pro nesouhlas s komunistickým režimem do Západního Německa a přes Itálii emigroval do Austrálie."

"V pravé poledne jsme šli jako na procházku. Volně, klidně, tedy navenek jakoby klidně. Kdo to sám prožil, zná ten pocit. Radost smíšená s nekonečným žalem Přeskákali jsme potůček - to byla Vltava. Na druhé straně byla vysoká příkrá stráň. Po ní to šlo úprkem nahoru. Byla hustě zalesněná, sotva jsme dechu popadali. Pak jsme se konečně zastavili. Pořivali se dolů a viděli "naši" rozestavěnou celnici. To už jsme poznali, že jsme skutečně už za německou hranici. Hlídky nás dovedla na německou policejní stanici. Tam nás nechali přespat. Ráno nám napsali listek na vlak do Mnichova. Proboha, utíkat na německou stranu, ale jinak to nešlo. A všude kolem byli Američani, naši skuteční ochránci. Tak začínal náš pochod do Austrálie. Tenkrát jsme samozřejmě netušili, že skončíme na druhé straně zeměkoule."

Manka Zacharová potom po té stráni vylézala ve snech ještě mnohokrát. Tak jako jiní uprchlíci se ve snech nesčetněkrát vyhýbali strážním psům pohraničnicků, někteří i střelbě. Růžový palouček? Kdepak růžový palouček, to musí být komfort! To dvacáté století proměnilo exulanty ve štvance hned od samého prvopočátku. Kdo ty doby počátku exilu prožíval na vlastní kůži se ještě dnes otřese při pomýšlení na žebráckou existenci prvních měsíců v exilu, na všechna ta velká i drobná ponižování, na pocity nemohoucnosti, marnosti - a ovšem také hlubokého stesku. Ten stesk už člověka pak v životě nikdy úplně neopouští a ta zvláštní nevyslovitelná tesknost člověka provází po světě pak už všude.

Mojmir Zachar byl typem českého člověka, jakého se nový poutnorový režim v republice snažil usilovně zapudit, odvrhnout, vymýtit. Byl typickým českým individualistou - měl dobré a solidní vzdělání, obratnost, výřečnost. Měl prostě fortel, dovedl si ve všem poradit. Nebál se - a nebylo ho možno zařadit do stáda ovci. Mojmir Zachar patřil mezi ty, jímž svěraci kazajka neseděla. Byl typem mladého poválečného Čecha, prošlého německou okupací a mazaného hned několika evropskými masťmi. Nechtěl svou českou palici vstříct ani do chomoutu, ani do oprátky. A lidé jako on na vybranou neměli: chomout, oprátka, anebo cesta za kopečky. Tu zvolil, a nebyl

sám a nebyl ve společnosti špatně. I Rafael Kubelík raději opustil vlast, než aby zůstal doma a opustil národ. Národ ani Mojmir Zachar neopustil, svoje češství nezapíral a zapírat nemohl, a to ani v nehlubších močálech papuánských. Náležel celou svou podstatou k vyznavačům občanské slušnosti vychovaným školami a prostředím první republiky. Hlásil se k učení jejího zakladatele a gentlemana T. G. Masaryka.

V dubnu 1953 píše Zachar z papuánské džungle do Newyorských listů: "Mobilizace, odtržení Sudet po hanebném mnichovském diktátu.... Těžké válečné roky.... Vodnaté rybi oči vyšetřujícího gestapáka.... facky a všechny ty něžné pozornosti.... Válka končí, slavnostní vojenská přehlídka v Římě... Po letech opět v Praze. Pomalu jdu z Pařížské třídy ke Staroměstskému náměstí, smutně stojím před polorozbořenou radnicí.... Otevřenými okny vidím tátu čistícího Manikovu klec... Tak jsem zase doma. Konečně. Záhy odjíždím pracovat na Slovensko. Liptovský Svätý Mikuláš, Vranov, Sačurov, Sciomska Poljanka.... Na Velikonoce opět v Praze. Z prvního patra UMPRUM pozoruji schody před parlamentem (dnešní Dům umělců, B.Š.) před sochou umírajícího vojína.... Celé Československo vzpomíná při dvou minutách ticha.... Je to krásný pohled na opět svobodnou ČSR, na pana presidenta Beneše a paní Hanu... Jen poséřsky stojící Fierlinger a jeho vražedný obličej kazí krásu pohledu.... Únor 1948.... Smečka zaprodanců Moskvy uchvacuje moc.... druhá potupa českého královského hradu.... Znovu na útěku.... Těžké dny v D. P. campech v Německu a v Itálii.... Austrálie.... Ale drahý přistěhovalče, ty nejsi Australan, my nepotřebujeme tvoji hlavu. My jsme tě sem pustili jen proto, že jsi stoprocentně zdrav a že máš pár rukou. My potřebujeme nádeníky. Ty jsi studoval. Ty něco znáš. Tak to si nech pro Evropu, tady jsi v Austrálii a kopej kanály, vždyť máš ty dvě ruce.... Cesta na Pacifické ostrovy, kde člověk pracuje ve velmi těžkých podmínkách, ale alespoň ve svém oboru. A pravidelně tam, odkud se domácí vrátili s nepořízenou. Ku-Ku country, odkud se již tři nevrátili. Nedělej si iluze, až se vrátíš a zotavíš, jistě tě tam pošlou znovu. Věčná samota při práci zde.... Co dělá asi Manka? Jak jsem ji dlouho neviděl...?"

Poslali do močálů, poslali. Ale Mojmir se vrátil. Čížek Zachar se vrátil po válce domů a viděl tátu čistit Manikovu klec. Vrátil se i z močálů Ku-Ku country. Byl by se dnes vracel i do rodných Záryb v Polabí, kdyby se byl dožil. Kdyby nebyla zasáhla moc vyšší než Moskva, čeští zaprodanci anebo čajové hlavy australských byrokratů. Před vánocemi 1953 mu píše neumělou rukou americká Češka: "Jsme čtenáři N.Y.L. do nichž i vy přispíváte poutavými články. Jelikož jsou tyto viobrazeny ze skutečného života, proto jsou tím zajímavější a poutavější. Dáváte nám nahlédnouti do neznámého koutu světa z divokou přírodou i lidem.... Věřte, pane Mojmile (hezky přiléhavé jméno k Vaším dobrodružným povídkám) v duchu Vás provázíme po těch neschůdných stezkách.... S přátelským pozdravem Mrkvová." Víc autor-poctivec jako Mojmir Zachar nepotřeboval, víc asi ani nechtěl. Ani jeho plodné pero - snad to byla jen plodná tužka - nepadla nikdy do močálu. Vypadla z ruky až když sjela kosa a umlčela jinak neumlčitelného.

Dnes už jsou památky po Mojmirovi několik desítek let staré. Člověk listuje úhledným rukopisem jeho Epistol a má úctu k jeho zřejmému smyslu pro pořádek. Každá kapitola

rádné datována, vyprávění doloženo mapami, dokumenty, fotografiemi, dopisy, výstřížky z novin, starými zažloutlými čísly melbournského Hlasu domova, Věstníku z padesátých a šedesátých let vydávaným Sokolem v Sydney, londýnského Čechoslováka a Newyorských Listů. Čpí to starým papírem a ze všeho vyznačuje péče, úcta k domovu a rodině, naděje na lepší budoucnost Československa. Ze stránek legitimace otitulované "Certificate of Registration" vydané District Office of Goroka, Territory of Papua and New Guinea, s razítkem nesooucím datum 1953, na nás hledí ještě dnes fotografie usměvavé tváře jejího majitele. Czech, Záryby, Czechoslovakia, 2nd August 1921, male, Czech Army September 1945 - September 1946, 5 feet 8 inches, medium, brown eyes, brown hair, "chairman", arrived in the Commonwealth 28th March 1950, arrived in the Territory 7th July 1951. Pastva pro Náprstkovo muzeum. Ale ovšem, republika si může dovořit bilionové podvody novopečených bankéřů, bývalých estébáků. Ale pár tisíc dolarů na vybudování exulantského archivu nemá a ani asi mít nechce. Však o jejich existenci ví zblá málo. Konkurovalo by to vše s platy osazenstva ministerstev. Kromě toho to nikdy nebylo v plánu prognostiků.

Zacharov záznam z 13. března 1951 praví: "Good bye, Nová Guinea! Čtyři roky byla Papua a Nová Guinea naším přechodným domovem v našem bloudění světem. Vyhození vlnami neklidného evropského moře na cizí břehy, sedíme na dlouhým cestováním ošumělých kufrech a hledíme do neznáma.... do dálky... směrem k domovu.... Nevidíme palmy, ale topolové aleje lemuující pšeničná pole, nevidíme Pitt Street, ale Národní třídu, nevidíme Fordky, ale Tatry, kameloti neprodávají Herald, ale České Slovo. Stále vidíme víc našeho domova. Hledíme do dálky směrem k domovu a doufáme, že se tam jednou vrátíme.... Další etapa naší okružní cesty světem, cesty s jediným cílem - zpět domů - skončila. Opouštíme teď Novou Guineu a vracíme se na pátý kontinent. Dnes už jen vzpomínáme na večery strávené pod sítí obklopené milióny moskytů.... Byli jsme na mnoha místech, která před námi nenavštívil žádný Čechoslovák. Byl jsem na mnoha místech, která dříve nenavštívil žádný bílý člověk. Byl jsem v krajích, kde domorodci plaše zkoumali, zda nejsem natřen bílou barvou, kterou se snažili ze mne prstem odolít. Byl jsem v krajích, kde mi domorodci trhali chloupky z nohou, aby měli kousek z bělocha pro svůj amulet. Byl jsem vybrán do výpravy ke slezení Mount Michaele, kde jsem tajně připínal pod australskou vlajku malou vlajčku svobodného Československa.... Nová Guinea je nehostinný kraj a přece nám v těch pustínách bylo dobře. Bylo to prvé místo po opuštění vlasti, kde jsme necítili, že jsme bloody foreigners. Ovšem, po návratu do civilizovaných krajů tento pocit brzy zmizel.... Poznamenání na věky..... V Moresby na letišti vidím amerického misionáře, který přišel před třemi roky na Novou Guineu s kapitálem deseti liber, rok žil mezi domorodci na sladkých bramborách, a dnes se prochází po letišti v přepychových bílých šatech s Leicou a expozimetrem - inu misionářství není business k zahození.... Čekáme a vůbec nejsme rozrušení.... a již se odlepujeme naše letadlo z ostrova, který nám dal dobrou školu pro život...."

Mojmír Zachar byl člověk několika tváří. Všechny byly ale nakonec upřeny k domovu. Nevidí palmy, ale topolové aleje lemuující pšeničná pole, jak sám o sobě píše. Majitel filmové

společnosti v Sydney Bedřich Kabriel, sám české věci od chlapectví oddaný, na Mojníra Zachara vzpomíná jako na jednoho z hrdinů svého mládí v Austrálii a jako na muže věrného zemi, kterou opouštěl jen pod silným nátlakem mocipánů. "Točili jsme film The Foreigner, Zachar v něm měl roli. Ale žádná kopie toho filmu se nezachovala. Několik lidí kolem toho filmu se dostalo do šlamastiky. Všechno jsme zahodili, odklidili. Bylo v tom i hodně romantiky všech nás mladých chlapců. Na Mojníra Zachara jsme hleděli jako na svůj vzor. Plánovali jsme sabotážní akce v republice, odsud z Austrálie. Něco se nám podařilo.... Potom Mojnir Zachar zemřel.... Byl to skvělý chlap, bylo na něho spořádnosti. Škoda ho. Ty sabotáže? Bůhví jestli o tom všem jeho vlastní žena věděla, bylo to všechno samozřejmě pod pokličkou...."

Partyzán z Itálie Zachar asi věděl, jak na mladé hochy. Oni konečně většinou odcházeli s vědomím, že bude asi vojna. Dlouhý mír a dlouhou koloniální éru v Československu a polovině Evropy si přála Moskva.

V červnu 1956, kdy mu zbývalo ještě deset let života, uveřejnil Mojnir v kanadských Nových Hlasech z Toronta tato prorocká slova: "Austrálie je mladá, bez historie a tradice, skoro pustá, rozcouraná a čistě australská. A jako každá anglosaská země, je konzervativní. Nemysli sama, neb za ni myslí Londýn. Ale vliv přistěhovalců za posledních pět let a hlavně toho půlmiliónu "kontinentálců" je na ní vidět. Za deset let, jen co se Evropané více usadí a prosadí, ti hrdí "fair dincum Aussies" svoji Austrálii ani nepoznají...."

Po návratu z Nové Guiney se Zacharov usadili v Sydney. Narodily se jim dvě dcerky. Mojnir se pustil do sokolské práce, hlavně jako náčelník. S vervou s níž konal i všechno ostatní. Dnes odpočívá už třicátý rok pod drnem - ani Dubčekova Pražského jara se nedožil. Zanechal po sobě památku světlou a výmluvnou. Jak by asi viděl dnešní Austrálii - poznal by ji vůbec? A jak by viděl věci doma? Poznal by vůbec rodné Záryby? Kdoví....

Až jednou v republice přejde novodobý hon za mammonem, najdou se možná lidé, kteří objeví opět stopu Mojníra Zachara. Je vyryta v horkém písku Austrálie. Lze ho také objevit v jeho řádcích psaných rukou i srdcem.

KONEC

Povídání s Liborem Peškem

Na tento rozhovor jsem se pečlivě připravila. Věděla jsem tedy, že Libor Pešek už od roku 1987 je vedoucím dirigentem a uměleckým vedoucím Royal Liverpool Philharmonic Orchestra, že se narodil v Praze a studoval stejně jako Karel Ančerl, Václav Smetáček a Václav Neumann na hudební fakultě pražské AMU. Byl dirigentem České i Slovenské filharmonie, pravidelně řídí Pražský symfonický orchestr a nedávno byl jmenován prezidentem Pražského hudebního jara. Po léta spolupracuje s nerůznějšími světovými orchestry. Je častým hostem v nahrávacích studiích a má na svém kontě například kompletní nahrávku všech Dvořákových symfonií, dále Mahlerovy symfonie, Prokofjevova Romea a Julii a nespočet dalších.

Libor Pešek žije v Praze, zajímá ho spousta věcí, třeba fyzika, východní filosofie a literatura a také hvězdy.

Tolik mně vyčtené znalosti. Se skutečným člověkem jsem se sešla na dopolední zkoušce v koncertním sále Opera House. Sál byl prázdný, ale na podiu seděl Sydney Symphony Orchestra v plném obsazení, a před ním stál muž střední postavy v džínách a tričku a něco velmi temperamentně výbornou angličtinou vysvětloval. Znovu jsem si uvědomila, jak důležitou osobou pro orchestr je dirigent. On je vlastně tím spojujícím článkem, který stimuluje jednotlivé hudebníky a vytváří z nich jednotné hudební těleso, on je to, kdo dává skladbě osobitou tvář. A proto tolik záleží na síle dirigentovy osobnosti. Z Libora Peška ona silná osobnost a temperament přímo vyzařoval. Byl absolutním a nesmlouvavým vládcem celého orchestru. Pak však taktovkou odklepl konec zkoušky - a z vládce se opět stal velice skromný a milý člověk, který poděkoval hudebníkům a pochválil jejich výkon. Když jsme se pak sešli v šatně, moje první otázka se týkala právě té chvilky.

Byla to pouhá zdvořilost hosta, nebo jste byl s výkonem tak spokojen?

Byl jsem skutečně spokojen. Myslím, že Sydney Symphony Orchestra je srovnatelný s předními světovými orchestry. Trochu mne překvapilo, že neměli na repertoáru "Vltavu", kterou museli teprve studovat, ale jejich provedení Dvořákovy symfonie bylo výborné. Já vlastně už jenom doladoval drobné detaily. Líbí se mi, že hudebníci sledují velmi pozorně celou zkoušku, poslouchají a pamatují si připomínky. Chyby se nikdy neobjevují dvakrát. Zdá se to být samozřejmé, ale mohu vám říct, že u mnoha orchestrů to tak samozřejmě není.

Měl jste už koncert v Melbourne, co říkáte australskému publiku?

Trochu připomíná posluchače v Americe. Citíte, že ti lidé na koncerty chodí, že se jim hudba líbí, ale zatím ještě nemají nějakou obrovskou posluchačskou zkušenost. Jen mne trochu překvapilo, že na koncertě v Melbourne bylo dost starších lidí. Věkové složení publika bylo stejné jako v Evropě. Já jsem si myslel, že Austrálie, jako mladá země, bude mít i mladé publikum. Ale zdá se, že koncertní publikum, obecně vzato na celém světě stárne.

Čím si myslíte, že to je?

Myslím, že svět se stává povrchnější. Lidé, hlavně mladé lidi, zajímá povrchnější zábava a pravděpodobně se taková ta

osobní zralost, kterou člověk potřebuje, aby se mu začala líbit vážná literatura nebo hudba, dostavuje až později, až kolem té čtyřicítky, až člověka život tak trochu skřipne, a nebo už teď pořád bude kultura povrchnější, a to by mě strašně vadilo.

Já si spíše myslím, že těm mladým to vážné umění nepředstavujeme, že je neučíme mu rozumět.

Možná, že máte pravdu.

Jak podle vás vypadá perfektní pracovní den a jak si představujete ideální den o dovolené?

Abych začal tou dovolenou. Protože jsem většinu roku v zahraničí, tak jsem o dovolené nejšťastnější, když se dostanu domů, do jižních Čech. To pak chodím po lese, užívám si klid a přírodu a normální život. A co se týká práce, tak to mi nejvíce vyhovuje anglo-americký a jak teď vidím, i australský systém. To znamená, že jsou dvě zkoušky denně. Jedna ráno a druhá odpoledne. A ne delší než dvě a půl hodiny, protože to je tak čas, kdy se člověk dovede opravdu maximálně soustředit. Nemám rád dlouhé zkoušení, je to úmorné. Bavili jsme se o tom s kolegou a shodli se na tom, že člověk udělá mnohem víc práce a kvalitnější, když zkouší kratší dobu a je dokonale soustředěný. Taky si myslím, že v dnešní době ani není třeba zkoušet tak dlouho jak bylo zvykem třeba ve čtyřicátých letech, protože tehdy lidi ještě neuměli na ty nástroje tak dokonale hrát jako teď, a tak zkoušky potřebovali. Dnes ale ty děti - já jim říkám děti, ale jsou to všechno dospělí lidé, kteří prošli špičkovými školami v Americe, Evropě či v Austrálii, nemají žádný technický problém. Je jen třeba jim přinést styl, napovědět, ne říkat jak mají hrát, ale napovědět, ukázat v čem styl je.

Jste v Austrálii poprvé, jaký dojem na vás zatím, za tu krátkou dobu udělala?

Překvapilo mně, jak je tu silná tradice. Je to vidět na každém kroku, a pak mne zajímá zdejší obloha. Už jsem se objednal na observatoř a tak se těším že poprvé uvidím Magelánovy mraky, které u nás nejsou vidět, a samozřejmě Jižní kříž.

Vraťme se teď na chvíli do Čech. Jak se ve vašem oboru projevila změna po revoluci?

Především se každý musí pořádně sám snažit, aby si sehnal finanční zázemí. Stát sice ještě určitým dílem přispívá, ale vzhledem k inflaci, která od roku 1989 nastala, hodnota peněz klesla minimálně na polovinu, ale státní dotace zůstaly stejné.

Jak je to u vás se sponzorováním umění?

Byl jsem velice překvapen, že hned po revoluci, už na jaře 1990 ty nově vzniklé soukromé podniky pochopily důležitost vazby na kulturu. Poslední dva roky jsem prezidentem Pražského hudebního jara, a předtím jsem byl ve výboru, tak to dobře vidím. Ten festival potřebuje každoročně kolem šedesáti až sedmdesáti miliónů, a zatím nemáme žádné zvláštní potíže peníze sehnat, protože především největší podniky se snaží, aby se jejich jméno objevilo právě ve spojitosti s Pražským jarem. Takže jednoduše řečeno, ta změna je dobrá, protože špatné umění zákonitě odpadne a peníze se nebudou rozptylovat na věci, které měly jenom ideologickou hodnotu, ale budou se dávat na věci, které budou mít úspěch a budou samozřejmě kvalitní.

Změnilo se nějak Pražské jaro?

Neřekl bych, že se změnilo, ale rozšířilo se a obohatilo.

Dáří se nám získávat stále lepší orchestry i sólisty. Tak například pro příští rok máme slíbenou Petrohradskou, tedy bývalou Leningradskou filharmonii.

Co se vám stále ještě doma nelíbí?

Asi to, že pořád ještě nenabízíme "value for money". Všechno je drahé a nikomu se nechce za peníze poskytovat kvalitu, a to já hrozně nemám rád. Podívejte, já taky rád vydělávám peníze, ale připadá mi samozřejmé, že za dobré peníze musím odevzdat to nejlepší co mám. A tohle u nás ještě stále není. To je ta demoralizace, kterou jsme si přinesli z minulosti. A přitom, já ještě pamatuji dobu, kdy za války v Praze - Dejvicích, kde jsem vyrůstal, tenkrát to byla Praha XIX se ještě lidé k sobě chovali slušně. Zdravili se, otevírali si dveře a usmívali se v obchodech, a nebyla to nějaká formalita, byla to prostě obecná slušnost. Víte, já si situaci doma nijak neidealizuji. Když se člověk rozhodne tam žít, a já jsem se rozhodl, protože moje vazba na tu zemi, na Prahu, je taková, že bych bez toho mohl těžko žít, tak se musím smířit s tím, že Češi nejsou moc dokonalí. Já osobně nemyslím, že to je jen tou minulostí, ale vycházím z toho, že když to má někdo v povaze, tak byl slušný vždycky, a když to v povaze nemá, tak bude vždycky darebák. A asi by musei nejlépe pořádně zkrachovat, aby si to uvědomil. Jenže problém je, že u nás se ani pořádně zkrachovat nedá, protože zatím na to nejsou zákony. Pokud rozfofrujete miliardy, ošidíte stovky lidí, ale budete tvrdit, že se to stalo pouze z neschopnosti, nic se vám nestane. Jste zákonem nepostižitelná. A protože Češi si dovedou vždycky poradit v jakékoliv situaci, tak se dobře orientují i v té legislativní nepřehlednosti.

Jste životní optimista nebo pesimista?

Já jsem optimista, pokud vůbec v dnešní době, na tomhle bláznivém světě může člověk být optimista. Vy, tady v Austrálii, máte velkou výhodu, že je to velká země, tady nemusíte trpět tou "ponorkovou" nemocí, protože si tu nešlapete na paty. Když vás tady naštvě lidstvo, tak se prostě odstěhujete o kus dál, kde máte víc místa a je to. V Evropě to nejde. Já vím že jenom za mého života se počet lidí na týchle malých planetě téměř zdvojnásobil. My jsme se ještě ve škole učili, že je na světě 3 miliardy obyvatel a teď už je jich skoro šest miliard, a to nejsem tak moc starý. Z toho předlínění asi prameni hodně problémů, ale přesto všechno jsem optimista.

Já také, děkuji za povídání a věřím, že nejste v Austrálii naposledy. Přijďte, až vás třeba zase lidstvo hodně naštvě. Na shledanou.

(Jana Háberová)

EUKALYPTUS

Karel Šindelář

Je bílý štihlý eukalyptus nad strží,
neboj se, Nede Kelly, muže udrží.
Jediný věrný přítel, dokud budeš žít,
přijde tě vždycky svojí vůní osvěžit.

Daleko, široko, svobodou zpívá buš,
Tvá první milénka! Ty milující muž,
ji chtěl jsi zasvětit své srdce, Nede Kelly,
však.... Běsy zavyli a hadi zasyčeli,
vzpomínáš...? Mladá Kathy žhavě líbávala,
pro ni bys ukončil svou divnou robotu,
pro ni bys jistě ušetřil jiných životů,
když však jak s vlastnictvím si s tebou zahrávala,
svou vlastní svobodu jsi nad ní miloval,
za eukalyptus jsi ji pozdě s Bohem dal.

Je štihlý, bílý eukalyptus nad strží,
neboj se, Nede Kelly, ten tě udrží.
Ty listy by ti možná mnoho pověděly,
kdybys jim naslouchal.
Poznáš to, Nede Kelly,
za zradu nedává buš nikdy odplatu,
tomu, kdo zradil však již není návratu.

Prach letí obzorem i buče zaprašťely,
to pošta přijíždí. Do práce, Nede Kelly,
ještě to dřevo pohlaď, a pak dolů skok,
masku si nasad - Ale běda, co to slyšíš?
Ostrý hlas: "Jméne! zákona!" ti zamrazuje krok,
do hlavní pistoli překvapený zrak tiěš,
želízka lhostejně ti olizují dlaň.
Za odmítnutý polibek teď platíš daň.

Nevěděl s bláhovče, jak krutě mstí se žena?
Netušil s Nede, že milénka uražená,
dokáže chladně lásku v srdci zabít.
Co potom s mrtvolou, jak se ji zbavit?
Eh...! Králův náměstek i za mrtvolu platí
dobrymi librami.
Kathy zná počítati.

Na dvoře soudu se paruky divají,
dvě stupně života ti ještě zbývají,
na třetím otevře se pak tajemná tůně.
Co je to?
Ze dřeva vytryskla známá vůně,
je z buše, jako býval tvůj strom nad srží.
Bud klidný, Nede Kelly, ten tě udrží.

KULTURA

SOKOL SYDNEY

16 Grattan St, Frenchs Forest

Sokolské kino PONREPO

dává své služby

k dispozici EUROFESTU

v sobotu 19. října

v neděli 20. října

od 10 hod. dop. do 16 hod. odpo.

bude průběžně promítat
vlastivědné snímky o historii

a krásách českých zemí,

s průvodním slovem

v angličtině.

Program :

Golden Prague

Karlštejn

The Pearls of Vltava

Vranov nad Dyjí

Carlsbad Marienbad

Francensbad

Prague Royal Route a jiné.

Každý film trvá 30 minut.

Vstup volný

Promítá se v klidném prostředí

Společenské místnosti

Sokolského národního domu.

KAFKA GALERY

99 Cann St. Bass Hill

tel. 743 7997

vás zve

na dobrou kávu,

vynikající zákusky

a

zajímavé obrazy

Galerie bude po rekonstrukci
znovu otevřena 13. října 1996

Otevřeno od 12.30 do 21.00

v neděli od 12.30 do 19.00

EUROFEST

multikulturní festival

dobré nálady

se koná

19. a 20. října 1996

v

Ararat Reserve, Bantary Bay

Road, Frenchs Forest

V průběhu dne si můžete
prohlédnout řadu zajímavých
uměleckých výstav,
ochutnat mezinárodní speciality,
zaposlouchat se do hudby a
zpěvu těch nejruznějších
národností,
můžete se zúčastnit soutěží,
vyhrát v loterii a mnoho dalšího.

Pro děti je připravena řada

atrakcí a zábavy

Vstupné : dospělí \$3.-

děti : vstup volný

Večer se můžete pobavit
a zatančit si
v Arménském, Rakouském,
Českém, Dánském
a Holandském klubu.

Vstupenka : \$ 8.-

platí do všech klubů

Česko-australská
kulturní aliance

oznamuje, že pro vážné zranění hlavní
představitelky se odkládají tři představení
audiovizuálního programu " Prague -
-Praga Caput Regni", která byla původně
ohlášena na 26. 27. a 28. října 1996.
Aliance se omlouvá všem zájemcům o
toto představení, které bude uvedeno v
náhradním termínu.

Vedení aliance

PRAGUE

PRAGA CAPUT REGNI

POZVÁNKA DO
DIVADLAPřiznivci divadla by si neměli
nechat ujít půvabnou komedii

Williama Shakespeara

"Večer tříkrálový",

kterou uvádí

Bray Grove Productions

od 7. října do 12. října

večer ve 20.00

v sobotu rovněž ve 13.00

v Bondi Beach Pavilion Theatre,

Bondi Beach

Vstupné : \$ 15.- \$ 14.-

Concession : \$ 10.- \$ 8.-

Rezervace vstupenek : 320 9000

Nad dopisy čtenářů

Vážení krajané,

rádi bychom vás informovali o tom, že jsme nedávno otevřeli na Bondi Road restauraci, nazvanou **QUAINT**. Ve slovníku se dozvíte, že toto slovo znamená něco jako "old fashioned", a to my možná jsme, trochu staromodní v názoru, že naši hosté jsou naši přátelé a jejich spokojenost je nejdůležitější.

Rádi bychom vám nabídli speciality naší kuchyně a tak na jídelním lístku najdete nejen držkovou, zelnou či čočkovou polévku, ale i španělské ptáčky a ovocné knedlíky.

Všichni jste srdečně zváni, a nejen na oběd či večeři. Rádi bychom totiž pořádali malá, neformální setkání pro ty, kteří jsou sami a občas už se jim neví sedět doma u televize, pro ty, kteří hledají životního partnera a byli by rádi, kdyby to mohl být krajan či krajanka.

Proto bude naše restaurace každé poslední úterý v měsíci patřit "singlům". Přijďte si posedět, popovídat a setkat se se zajímavými lidmi. Třeba právě u nás na vás čeká ten "Mr Right".

Vaši Eva a Ervin

QUAINT RESTAURANT

195 Bondi Road, Bondi

tel. (02) 9387 4558

**P.S. Sejdeme se poslední úterý
v říjnu, tedy 29. října večer.
Nezapomeňte !!**

Najde se přítel

50 - 60 let,

pro Česku žijící v Sydney?

"Jsem finančně nezávislá
a ráda cestuji"

Písemné nabídky na adresu:

P.O.BOX 77

KENSINGTON, NSW 2033

Vážení paní Háberová,

na otázku, co bychom si přáli vidět v klubech, by bylo dobré se zmínit o tom, že všechny ty krásné pořady v Sydney (včetně vepřových hodů) jsou nám, bydlícím mimo Sydney, nedostupné. Především proto, že nemáme dopravu. Sama nemám auto a cestovat večer či v noci veřejným dopravním prostředkem je nebezpečné. Bydlím na Central Coast, v Umině. Snad by bylo možné pořádat výlety do Sydney spojené s nějakým pěkným pořadem. Vím, že třeba v Gosfordu jsou Češi, kteří by se výletu rádi účastnili a rádi by za něj zaplatili. Prosím, otiskněte tento návrh, třeba by se toho někdo mohl ujmout.

S krajským pozdravem

R. Macintosh

Umina, NSW

Myslím, že paní Macintosh má pravdu. Je škoda, že řada lidí se prostě nemůže účastnit našeho krajského života jenom proto, že bydlí v menším městě, vzdáleném od centra. Asi to není jenom problém Sydney, ale stejný názor budou mít krajané žijící ve Victorii či v Queenslandu. Snad by se mohly kluby samy ujmout pořádání výměnných výletů. Možná, že by se dal najmout mikrobús či autobus a svézt krajané ze vzdálenějších míst do Sydney, Melbourne či Brisbane, zajistit jim vhodné ubytování i program na celé dva dny. Výlet by se mohl uskutečnit v době, kdy se koná v klubu zábava a tak by přibýlo platicích diváků, spokojených krajanů a možná, že by na tom ještě i klub, či jednotlivec, který by se toho ujal, mohl vydělat pár dolarů. Kromě klubů a kulturních zařízení zde však existují cestovní kanceláře vedené Čechy, které by třeba něco podobného mohly rovněž čas od času zorganizovat. Rozhodně celý nápad stojí za zamýšlení. AL rády pomohou s propagací celé akce.

Jana Háberová

Rehabilitační automatické kolo

Tak se jmenuje nová rehabilitační pomůcka, která poprvé přichází na australský trh. Jde o přístroj velmi podobný jízdnímu kolu. Není však určen mladým nadšencům o kulturistiku, či zájemcům o štihlou postavu. Autoři tohoto projektu měli na mysli spíše starší lidi, či ty, kteří mají nějaké vážné zdravotní potíže, které jim brání v normálním pohybu, ale kteří ke svému životu pohyb a cvičení bezpodmínečně potřebují. Přístroj vlastně sám vykonává pohyb, masíruje svaly a cvičí s končetinami. Podle fyzické zdatnosti lze nastavit rychlost i sílu se kterou přístroj pracuje a tak podle zlepšující se kodice si může uživatel upravovat cvičení. Používání tohoto kola je velmi vhodná rehabilitace pro ležící pacienty, pro lidi na vozíčku nebo pro staré lidi, pro které už je normální pohyb či dokonce chůze příliš namáhavá nebo nemožná. Cvičením se pak samozřejmě zlepšuje krevní tlak, zpevňují a masírují svaly, zlepšuje se práce zažívání a zmírňují se další nepříjemnosti, které s sebou přináší zranění, nemoc či vysoký věk. Přístroj je lehký, snadno přenosný a lze ho mít v ložnici nebo v koupelně.

Bude patrně dobře využíván v různých klubech, rehabilitačních zařízeních či vesničkách pro starší lidi. Zatím je to v Austrálii novinka, která se patrně rychle rozšíří. Výhodou je, že spoluvlastníkem firmy, která přístroj vyrábí je náš krajan a tak máte-li zájem o více informací o této novince volejte číslo (02) 96255 888, kde vám Jirka odpoví na všechny vaše dotazy.

Hledáme

pana Karla Nižanského

nar. kolem roku 1922 - 23

v Praze na Starém městě

ve Věžeňské ulici..

Žil na Novém Zélandu,

v roce 1951 odešel do Austrálie

Hledá ho přítel z dětství

Informace do redakce.

KAM NA DOVOLENOU :**JES-VIAN VILLA**

Nabízíme vám ubytování v komfortně zařízené vile, v překrásném prostředí Kosciuszko National Parku, v Old Adaminaby, neda-
leko jezera Eucumbene.

Možnost celoroční dovolené

V létě vynikající podmínky
pro rybolov

V zimě výborné lyžařské terény

Pro podrobnější informace
volejte:

Josefa nebo Vlastu Trefný
(042) 74 24 86

Pro krajany výhodné ceny

Zveme vás na nezapomenutelnou dovolenou

MAGNETIC ISLAND

Ostrov věčného léta, romantických zálivů, zlatých pláží a kokosových palm. Je osm kilometrů od Townsville v severním Queenslandu, má rozlohu 52 kilometrů a je z větší části národním parkem. Ostrov má všechny služby města, obchody, 15 výborných restaurací, 4 turistické resorty, golfové a tenisové kurty, plachetnice, procházky panenskou přírodou. Je zde zábava pro dospělé i pro děti.

Nabízíme moderní, kompletně vybavené dvoulůžnicové (pro 5 osob) jednolůžnicové (pro 3 osoby) byty na pláži Nelly Bay s nádherným výhledem na moře. Na požádání zašleme fotografie a další informace.

Navštivte nás a my vám promítneme video.

Týdenní pronájem - \$ 290.- za jednolůžnicový byt

Beachside Palms Holiday Units

Frank Baychek

7 Wilberforce Ave, Rose Bay, NSW 2029

telefon (02) 371 91 64

Pohled z okna bytu

Můj přítel lišák

Povídka o sebezáchově

Oldřich Hromek

Sydney je jednou z nejkrásnějších metropolí světa. Překrásné pláže, rozsáhlé parky, malebný přístav se známým mostem a budovou opery, to je atmosféra francouzské riviéry, spojená s mohutným průmyslem a moderními obchodními středisky. Přidejme britský smysl pro spravedlnost, westminsterský vládní systém a to je Sydney, Nový Jižní Wales, uprostřed Tichého oceánu, kde žijí skoro 4 milióny lidí.

Více než třicet let tu jezdím se svým šestitunovým nákladním autem, přes den obstarávám rozličné dodávky, zatím co od půlnoci do rána rozvážím balíky novin Sydney Morning Herald. V tom krásném velkoměstě, zvláště když jezdíte přes dvě stě kilometrů denně v moderní džungli dopravního ruchu, červených světél a obtížného parkování, často není snadné si najít svůj vlastní svět tichého rozjímání.

Budu vám vyprávět, co se přihodilo před několika lety. Můj "run" je na severní straně přístavu, kde denně ježu přes Hornsby a Mona Vale Road, jedním z našich národních parků k severním plážím a odtud do Brookvale.

Jednou v srpnu 1987 jsem zastavil jako obvykle na nejvyšším místě silnice, abych rádiem zavolaal svou centrálu, neboť z pláži je poslech velice obtížný. Jak tak stojím, pozoruji jakýsi pohyb nedaleko v trávě na okraji houštiny. Vystoupil jsem z vozu, abych se podíval, co se tam děje - a našel jsem malého lišáčka, těžce zraněného. Zadní nožku měl roztrženou střelnou ranou, takže visela jen na roztržené kůži. Snažil se chytit některou z nesčetných much, ne aby je odehnal, ale spíš aby neumřel hladem. Zřejmě se snažil dopláhočit k místu, kde lidé občas postojí a nedbale odhodí zbytek jídla. Když mě spatřil - jakoby se vzdal. Položil hlavu do trávy a zavřel oči, zoufalým pudem sebezáchovy chtěl asi předstírat, že je mrtev.

Rozbalil jsem svačinu a proklínal ženu, že mi dala tak malý sandwich. Sežral je okamžitě a hned zase vyvrhнул, aby jej pak znovu trochu pomaleji požíral. Tak strašně byl vyhladovělý a zesláblý.

Přál jsem si, aby ten "lidomil", který ho zmrzačil, tohle všechno viděl. Našel jsem prázdnou krabici od zmrzliny, zakopal ji do země a naplnil minerálkou, kterou vozím s sebou. Vypil ji hitavě, pak zavřel oči a zase ležel jako mrtvý. Mlvil jsem k němu plačky: "Neboj se, maličký, budu tě krmit a postarám se, aby ses uzdravil." Lišáček musel rozumět česky, protože ležel a čekal na mne. Vrátil jsem se do St. Ives a koupil chléb a mleté maso. Když jsem přijel zpátky, lišáček ležel na stejném místě. Rozdělil jsem potravu na malé hromádky směrem od něj k houšti, kde se mohl bezpečně ukrýt. Také nádobu jsem doplnil a když jsem odjížděl, už se dával do první hromádky.

Doma máme dva psy a kočku. Před odjezdem na noční směnu jsem ukradl všechno jejich žrádlo. Byla tmavá deštivá noc a po rozvážce novin jsem se zastavil u svého lišáčka. Neviděl jsem ho, ale tušil jsem, že mě odkudsi ze tmy pozoruje. Každý by mě jistě považoval za úplného blázna, když jsem volal česky do tmy: "Neboj, maličký, to jsem jenom já!"

Příští den jsem zase koupil mleté maso a chléb v St. Ives a když jsem přišel na "naše" místo, hned jsem věděl, že lišák tam je. Krmení pro psa i kočku zmizelo a on mne pozoroval, leže pod větví keře. Zanechal jsem mu několik hromádek potravy, doplnil nádobu čerstvou vodou a slíbil, že příští den zase přijdu.

Tak to pokračovalo pravidelně každou noc, po mnoho týdnů, až nakonec už jsem si nemohl dovolit denně kupovat čerstvý chléb a mleté maso. Jednou při rozvážce novin jsem se zastavil před McDonald's v Brookvale a prohlížel odpadkové koše pro zbytky jídla, když přijela policejní hlídka a starší policista, který mne znal, na mne zavolaal: "To ti Fairfax platí tak málo, že ti nezbyde ani na hamburger?" Vyprávěl jsem mu celou příhodu, načež mi podal balíček se svou svačinou a škodolibě utrousil: "Moje žena dělá tak hrozné sadwiche. Nic bych se nedivil, kdyby ten tvůj lišák zdechl."

Uplýnulo mnoho týdnů, když jedné měsíční noci jsem zase zastavil k našemu českému pohovoru. A hle, můj lišáček neležel v trávě jako obvykle, nýbrž pěkně seděl jaksi v pozoru! Srdce mi poskočilo radostí, když jsem viděl, jak nedočkavě poposedává a přátelsky stíhává ušima. Chromá nožka sice stále ještě visela na kůži, ale už se nepláhočil po

země jako nějaká bídná potvora, nýbrž kulhalsi to pěkně po třech, jaksi důstojně, jako nějaký starý vysloužilce. Naučil se rozeznávat hluk mého vozu a když mně viděl přicházet, přátelsky se vrtěl. V jeho očích už nebyl strach, nýbrž radost. Byli jsme kamarádi.

Asi za čtrnáct dní se stala zvláštní věc. Když jsem tehdy před něho položil jeho potravu, nežral ji jako obvykle, jen u ní seděl a dlouho se na mne přátelsky díval. Tušil jsem, že mi děkuje, ale dává mi také sbohem. Jakýsi pud mu asi říkal, aby se pokusil znovu začít na vlastní pěst. Druhý den už tam nebyl. Nechával jsem pro něj žrádlo na jeho místě ještě pár dní, ale pak jsem přestal. Bylo mi trochu smutno, ale těšila mne myšlenka, že se snaží osamostatnit. Asi za tři týdny se vrátil. Byl hubený, hladovější a v očích měl jakýsi smutek - jako by se mi omlouval. Dlouho jsme spolu česky "besedovali" a já ho těšil, aby se nebál a sliboval, že se o něj budu starat. Byl jsem rád, že se zase vrátil, ale přesto mi bylo trochu smutno.

Naše prapodivné přátelství pokračovalo už asi tři a půl roku. Dověděli se o tom na jatkách pro zpracování drůbeže v Asquithu a dobrosrdečný manager mi zavolaal, abych se kdykoliv stavil, že mi dá neprodejné kusy slepičího masa. Tak jsem pro svého lišáka přinesl často víc, než mohl sežrat, ale nevidilo to, neboť dvoumetrová goanna se brzy naučila spolupráci na hodech. Vždycky chňapla největší kus - a šup s ním na nejvyšší strom! A do příštího dne tam nikde nezůstala ani ta nejmenší kůstka.

Abych ostatní silnější zvířata buše neodstrkovala, musel jsem hromadu potravy rozdělit na tři nebo čtyři místa. Nyní jsem lišáka vidal jenom když jsem tam nějaký čas nebyl, jako třeba po dovolené. Pak přišel se z houští ukázat, jako by hlásil: "Ještě jsem tu, ještě žiji." Obkulhal mě osmičkou, pak se posadil k okraji křoví a dlouho se na mne díval. Zamíloval jsem si ten kousek přírody a často jsem tam trávil trochu volného času, narovnával vyvrácené stromky a zabezpečoval je kameny a jinak napravoval škody, které tam občas natropila tak zvaná "rekreační" auta s čtyřkolovým náhonem. Z takové záchranné práce jsem měl zvláštní uspokojení.

V březnu 1989, když jsem připravoval obvyklé hromádky potravy,

nachytil mě při tom uniformovaný hajný správy národních parků. Zjistil mou totožnost a chtěl vědět, co tam dělám. Když jsem mu to pověděl, řekl: "Takovou potvoru máte zabít. Liška je cizí zvíře, které chytá domorodé ptactvo." Načež vzal Polaroid aparát a vyfotografoval moje hromádky potravy. "Bude na vás podána žaloba pro znečištění národního parku." Ačkoliv jsem nemohl pochopit, jak třínohý mrzáček může chytat domorodé ptactvo, přesto jsem se cítil jako zločinec.

V zoufalství jsem napsal dopis radiové stanici 2UE, kde ho John Laws četl v programu a slíbil, že se mne zastane. Zanedlouho tisíce posluchačů přetížilo telefonní centrálu kanceláři Warringah Shire Council, když protestovali proti mé žalobě. Pan starosta mi ten večer zavolaal a ujistil mne, že obžaloba bude odvolána. Oddechl jsem si, že se vše vrátilo do dřívějších kolejí. Ale za několik dní jsem dostal od obecní kanceláře dopis, který mne úředně informoval o tom, že žaloba sice bude odvolána, ale nebude mi dále dovoleno pokračovat v krmení "mého" lišáka. K této dobrosrdečnosti jsem ovšem žádné "úřední povolení" nikdy neměl! Nyní jsem musel zvýšit ostrážitost a přinášel jsem potravu kolem třetí hodiny ranní, aby mne u toho "zločinu" byrokracie nepřistihla. Za dne jsem pozoroval zvýšenou činnost zaměstnanců národního parku, kteří, vybaveni radio-telefony, úsilovně pátrali po zbytcích potravy. Ovšem marně, protože poslední soustečko vždycky zmizelo už před východem slunce. Místní poplatníky to muselo stát hodně peněz, pátrat po chromé lišce a zločinech starého podivína.

Horší bylo, když jsem se dověděl, že se správa národních parků rozhodla naklást po celém území králiči maso otrávené strychninem. To byla pro mne nejsmutnější zpráva. Příští neděli jsem slezl hluboko až na dno blízké rokliny, kde jsem našel mrtvé kočky a vrány, ale můj lišák mezi nimi nebyl. Vzpomněl jsem si, že jsem čítával v chlapeckých románech o kanadské divočině, že lišky a vlci jsou nejostražitější a nejopatrnější zvířata vůči nakladenému jedu a tak jsem nepřestával doufat.

Jednoho dne jsem tam zase zastavil na několik minut odpočinku a

zahlédl jsem v křoví známý pohyb. "Ahoj, neboj se, to jsem já!" Byl to můj lišák. Bože, ten vypadal! Kost a kůže, na vypelichané kůži jakási hrozná sněh a do zasazených očí se mu vrátil ten známý smrtelný strach. Nejhorší bylo pomýšlení, že si asi myslí, že jsem to byl já, kdo ho otrávil. Skočil jsem do vozu a uháněl do St. Ives pro mleté maso. Trvalo to skoro rok, než se mi podařilo ho odvést a pozvolna ho naučit brát potravu na jiném, bezpečnějším místě. Pomalu mi začal znovu důvěřovat.

Naše přátelství trvá už sedm let. Já mu dávám potravu, péči a důvěru, on mi to oplácí ne-li láskou, tedy jakousi přichylností a důvěrou divokého zvířete. Přežil rozsáhlý strychninový mor správy národních parků, přežil i katastrofální lednové požáry.

Jak asi dlouho může žít chromá liška, jejíž zdraví je trvale podlomeno strychninovým jedem? Jak dlouho je sedm let v liščím životě?

I mně je už pětadesát.

(psáno 1994)

Z tajů krás české řeči

Jitro? Pravíte, že to je výraz básnický? A přece ne. Dobré jitro! Naprosto obvyklý pozdrav - ale právě jen v té souvislosti. A také ovšem "dobrytrot". Ale skutečně je tomu tak. Není jitro jen ozdobou mluvy básnické. Ráno chodíme do školy, do kanceláře, nakupovat. Nikoli jitem. Dobrytrot, dobré jitro ale užíváme běžně.

Na tuto zvláštnost češtiny a na celou řadu jiných upozorňuje ve své naprosto nenapodobitelné knize o češtině "Čeština poklepem i poslechem" znalec a milovník češtiny Pavel Eisner. Je to dílko hezkých pár desítek let staré a nejposlednější vydání z letošního roku se mi dostalo do rukou. Komu je naše řeč drahá a kdo v jejích podivnostech dovede vidět půvaby, ten si tohohle Eisnera prostě musí přečíst. Abych milé čtenáře naladil a navnadil, prozrazuji, že kniha je k dostání v pražském nakladatelství Jiřího Poláčka a v nakladatelství B. Justa a byla vytištěna v Olomouci. Čtete a krúte hlavami nad několika Eisnerovými zázraky. Jsou to lahůdky, pochoutky, směnlost, provokace.

Zavilost. Má v sobě zavinnost,

klubkovitou zachumlanost citu záporného, sočivě nevraživého, úkladně osoučujícího a odstrašujícího. Nevábné slovo, ač tak dobře vystihuje svou věc. A jak odstrašující slovo. Mělo by být odstrašující.

Záňadř. Krásné slovo, zásluhou souhry mezi tou předponou a tou příponou. Jaká bohatost slovníku: hrud - prsa - prsy - ňadra - poprsí - záňadř. Obdobně výborná jsou slova zápěstí - zátyli - záhlaví.

Kolínko. Muž má jen koleno. Žena buď kolínka nebo kolena, podle toho. Sus domestica, vept domáci, má pro českého člověka jen a jen kolínka, a toho bohda nebude, aby někdo mluvil o vepřovém kolenu - v tu ránu by se prozradil, že je to buď mrzký cizák nebo línusný odřezanec. Abychom byli právi takřka niterné situace, o kterou tu běží: co do vepřového kolínka - nemá český člověk nic proti tomu, aby mělo rozměry kolena, ale kdyby bylo - kéžby! - třeba osrníkové, bude mu vždy a vždy říkat kolínko...

Nate! Množné číslo od na! Mluvnická senzace. Neboť to **na!** je přece citoslovce a jak je možné, aby citoslovce tvořilo množné číslo...? A jak sympatické slovo. A jak mravní. Mělo by ho v tom českém životě být víc.

Svíčko. Ačkoliv významem užší, vyrovná se francouzskému le gamin, tak hbité, čilé, bystré, veselé a rádo na světě je to slůvko. Odvozené od slova švec. Což je ostatně, nejrychlejší české slovo vůbec.

Řeřicha. Já proti tomu slovu nic nemám. Ale nepožádáš na cizinci slova toho!

Knedlík. Kdyby knedlík nebyl ještě pokřtěn a sešla se kornise, aby mu dala jméno, a skládala by se z mužů moudrých a darem shůry nadaných, -mohlo by z jejich koncilií vzejít jiné jméno než právě knedlík? Nemohlo! To kn-! To -dl-! To -lík! Ten celek, tvořící předokonalý rým s jedlíkem. Dokonalé slovo, až příliš dokonalé. Napadá mě, že knedlík je pán. Nezapomenu asi nikdy na onu mladou Francouzku, jež se mne ptala: - Dites-donc, est-ce que vos knedlíci sont masculin ou féminin? Le knedlík ou la knedlík?

Dokonce jsem přesvědčen, že až si Češtinu poklepem a poslechem znovu přečtete, přestanete číst tento sloupek... Ale to už je riziko podnikání.

B. Š.

HABER - PILOT
Pty Limited
PRODUCTION

AUSTRALSKÉ LISTY měsíčník

Vydává: **HABER - PILOT** Pty Limited
A.C.N. 002 830 613
7 Boonah Street
WENTWORTHVILLE
NSW 2145
Tel. (02) 636 1873
Fax. (02) 631 2024

Vedoucí redaktorka:

Jana Haberová a redakční kruh

Názory redakce se nemusí ztotožňovat s obsahem příspěvků.

Uzávěrka dalšího čísla vždy dvacátého každého měsíce.

Česky mluvící solicitor / právník a advokát
vám nabízí služby

Vynikající znalost českého a australského práva.

Kontaktujte: Vladimíra Gazdika

V. GAZDIK LL.B. & CO. SOLICITORS

Vladimír Gazdik LL.B.
Solicitor & Advocate CR

1A/5 Wongala Crescent
Beecroft NSW 2119 Australia
Telephone: (02) 484 2221
Facsimile: (02) 484 0606

Mobile: 015 274 734
After Hours: (02) 9980 7908
Appointments: (047) 87 6336

NEW AGAIN
PTY LTD

Opravy karoserie, nový lak, vnější i
vnitřní úpravy, odstranění rezu, všechny
modely a druhy aut.

BODY REPAIRS

7 b PERAK ST. MONA VALE
telefon: (02) 9999 2595

Stěhování nábytku
Sydney - mezistátní - zámoří,
odborně zabalíme,
popřípadě uskladníme,
rozpočet i dobrá rada je zdarma,
pečlivě, spolehlivě, poctivě.
Hovoříme česky a slovensky.

TAX RETURNS

Tim Austin, F.T.I.A.
Registered Tax Agent

Poradíme vám v podnikání,
použijte naši účetní kancelář,
připravujeme daňové priznání,
domluvíte si schůzku předem.

Další informace:
18 Hughes Ave.
Lawson 2783
Telefon: 047 591 782

Mluvíme česky a anglicky!

ELEKTRIKÁŘ

Aleš HUBSCHMANN,
Licence No. 2511

sedmadvacet let zkušeností
nabízí své služby
při řešení všech problémů
se zaváděním a instalací
elektrických spotřebičů,
nové instalace a podobně.

Perfektní práce
za slušné ceny

Telefon: (03) 9803 3815
Mobil: 018 176 556

Předplatné na **AUSTRALSKÉ LISTY** CENA \$2.60

Jméno _____

Ulice _____

Město _____ Stát _____

P.Code _____ Tel. _____

Vystřihněte a odešlete s poplatkem na
HABER PILOT Pty. Limited
7 BOONAH STREET
WENTWORTHVILLE NSW 2145

Předplatné - zaškrtněte
na půl roku ☐ \$15.60
na celý rok ☐ \$31.20

1a Palmerson Grv. (roh Atherton Rd) OAKLEIGH 3166

Tel: (03) 9564 7679 Fax: (03) 9564 7752

AH: (03) 9801 2796 Mob: 041 201 6556

Lic. No. 31446

ZAŘÍDÍME:

*Vaše cesty do celého světa.
Návštěvy z České i Slovenské republiky.
Cesty kolem světa. Ubytování, půjčování aut.
EURORAIL - vlakem po Evropě.
Cesty lodí, autobusové zájezdy.
Cestování po Austrálii a další.*

AUSTRALSKÉ LISTY
JEJICH BUDOUCNOST JE NA VÁS

SUSTEK

LUST NOMINEES P/L TRADING
AS PAINT SPOT
DISTRIBUTORS OF PAINT
AND PAINTERS' SUPPLIES

Ph: 557 4109, 557 2863
Fax: 557 4924

378 Centre Rd, Bentleigh 3204

BENTLEIGH PAINT SPOT

**Chcete vymalovat dům,
zkrášlit byt?
Využijte služeb české firmy,
která nabízí všechny služby
pro malíře,
spolu s radou odborníků.**

volejte: 03 557 4109, 03 557 2863

APPLIED COMPUTER SYSTEMS (Australia)

Nabízí systémy vytvoření zvlášť pro vás! (viz obal)

MULTIMEDIA

Capture video in real-time to your hard disk. Editing with special effects and sound. Playback under Windows in true colours. Full motion CD video playback

TV-VIDEO

Live TV on your PC. Capture single frame at 320 x 240. Tinting or photo retouching. Full motion sequencer. Record to tape in S-VHS quality.

VIDEO-PRO

Linear or nonlinear editing. Quality of output up to Betacam. Time code for single frame accuracy. Adjustable compression digital recording.

CZECH

AIRLINES

FLY OK FLY ČSA

**POHODLNÁ CESTA DO
PRAHY A EVROPY
S VÝBORNÝM SPOJENÍM ZE
SINGAPURU A BANGKOKU**

Kontaktujte naše cestovní kanceláře nebo přímo:

**CZECH
AIRLINES**

Suite 809, AUSTRALIA SQUARE TOWER, SYDNEY
P.O. BOX H110, AUSTRALIA SQUARE, NSW 2000
TELEPHONE: 247 6196 FACSIMILE: 232 1713